

I

-Digues, foll,

flor

d'amor?

-Els ulls

l'arrelen

al cor.

II

-Digues, foll,

el nus

més ferm?

-Lliga el cor

al sentiment

més pur.

III

-Digues, foll,

de dia

el sol?

-Ens deixa veure el món,

però ens amaga

la immensitat de la bellesa

de l'univers.

IV

-Digues, foll,
de totes les llums
la més neta?

-La que brolla
del cor
il·luminant
l'enteniment.

V

-Digues, foll,
la llunyania
de l'amor
que ens abandona?

-L'amor no ens abandona.

Sempre present ens viu.

El mirall
on volem reflectir
el fora
de la seva presència,
és el que es pot trencar,
entelar
o allunyar,
però l'amor,
sempre ens és
i queda.

VI

-Digues, foll,

l'amor

d'una flor?

-Sota la claror del sol,

la força de l'arrel

inflamada

amb el foc del cor

que fa brollar colors

de llum

on la joia és lluor.

VII

-Digues, foll,

ulls

de flor?

-Riu en viu i sec,

són joies

de les espurnes més perfectes

de la bellesa

de la creació.

VIII

-Digues, foll,

el dir

dels estels?

-Només

el podem escoltar

quan la claror

perd la seva força

i s'enfosqueix.